

۲۰۱۸/۰۹/۱۵

رسول پویان

غارت باغ انسانی

درین زمانه که دانش چراغ انسان است
چرا ز وحشت شب های تار می لرزد؟

درین زمانه دل از جور خار می لرزد
ز قتل و غارت گل های باغ انسانی
ز انهدام طبیعت ز غارت هستی
بجای سبزه و گل رابش پلاستیک است
فغان جنگل و مرغ و گیاه می آید
نهنگ و ماهی ابحار زنده می میرند
زمان خود کشی نسل آدم دو پاست
ز مافیا و ز افراطی و ز آدمخوار
بلاي جنگ و شرارت گرفته عالم را
گمان کنم که مزارع شوند گورستان
فروش اسلحه با جنگ میشود افزون
ز نقشه بی که جهان را به درد و غم آلود
ز چیغ و ولوله لاله زار می لرزد
ز درد و زخم سکوت هزار می لرزد
به دست قدرت سرمایه دار می لرزد
بیاد باغ و گل و سبزه زار می لرزد
ز تشنگی دل کشت و شیار می لرزد
ز زهر عقرب و دندان مار می لرزد
ز انتحاری مذهب شعار می لرزد
ز کینه توزی سگ های هار می لرزد
ز آه و ناله مظلوم زار می لرزد
ز بی شماری سنگ مزار می لرزد
ازین مسابقه در کشتار می لرزد
ز استعمار نوی پر شرار می لرزد

جهان به پنجه غولان فتاده خون آلود
ز جنگ سوم و محو تمدن انسان
به قعر دوزخ جاسوس و اطلاعاتی
دروغ و فتنه گری پالسی شود منظور
ز بس فریب و تقلب تنیده در قانون
ز خشم و نفرت و نفرین و انتقام و خون
ز عشق و عاطفه دل ها چرا بود خالی
به چنگ زور و زر سنگ دل فتاده عشق
شروع زور رباطست و ضعف انسانی
بهرطرف که نگه میکنی دل آزاریست
به مرگ مهر و ز قلب فگار می لرزد

درین زمانه که دانش چراغ انسان است

چرا ز وحشت شب های تار می لرزد؟

۶/۶/۲۰۱۸

رسول پویان

